

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3XEObd/2/2023
Identifikačné číslo spisu:	8204113243
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8204113243.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: J. I., narodený XX. O. XXXX, bytom D., o vymoženie 437,23 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3Er/205/2004, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. júna 2014, č. k. 5CoE/45/2014-61 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania zamietla.
- II. Dovolanie oprávneného odmieta.
- III. Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 17. júna 2014, č. k. 5CoE/45/2014-61, v prvom výroku návrh oprávneného na prerušenie odvolacieho konania zamietol a v druhom výroku potvrdil uznesenie Okresného súdu Bardejov (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) zo 6. septembra 2013, č. k. 3Er/205/2004-35, ktorým súd prvej inštancie exekúciu zastavil.

2. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, v ktorom dovolaciemu súdu navrhuje zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Súčasťou dovolania oprávneného je aj návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“)

3. Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená zamestnancom v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C. s.

p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti O. s. p., najvyšší súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

6. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného, ako aj zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred najvyšším súdom, na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolaťelom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania, ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad najvyšší súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/75/2013, 5Cdo/370/2012, 6Cdo/350/2012, 5Oboer/47/2013, 5Oboer/29/2013 a 5Oboer/134/2013. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho a občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolaťela), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

7. Najvyšší súd k námietke dovolaťela ohľadom povinnosti súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, vytýčiť vo veci ústne pojednávanie uvádza, že zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý ustanovenie § 57 Exekučného poriadku doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a k/. Dovolaťel namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia. S uvedeným však nemožno súhlasiť, keďže predmetné ustanovenie v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie (6. septembra 2013) už účinné nebolo. Na prejednanie odvolania oprávneného nebol povinný nariadiť pojednávanie ani odvolací súd (§ 214 O. s. p.).

8. Najvyšší súd k námietke dovolaťela ohľadom nespôsobilosti občianskeho združenia na ochranu práv spotrebiteľov vystupujúceho v exekučnom konaní na strane povinného ako vedľajší účastník byť účastníkom konania uvádza, že v danom prípade sa na konaní popri povinnom nezúčastňovalo občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľov.

9. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože povinnému v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.